

سعید بیابانکی

پویایی شعر با شعر محقق می‌شود

سعیده مرادی

تولد: ۱۳۴۷

تحصیلات: کارشناس کامپیوتر

ویژگی: همکاری با نشریات مختلف، برگزیده سومین جشنواره شعر فجر، برنده جایزه کتاب فصل بابت کتاب «سنگچین» و دارنده گواهی درجه یک هنری از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

آثار: سنگچین، نامه‌های کوفی، ضدحالت، سکتة ملیح و همراه آهوان و...

تذکره: شاعر و منتقد ادبی در عرصه شعر آیینی و طنز و پژوهش‌هایی در باب ادبیات فارسی و چهره‌های شناخته‌شده در حوزه شعر و ادبیات محسوب می‌شود. سعید بیابانکی که بسیاری از چهارپاره‌هایش مورد توجه و تحسین منتقدان ادبی و شعرای معاصر قرار گرفته و جوایز متعددی نیز دریافت کرده معتقد است که زبان فارسی تاکنون به واسطه شعر قوام و دوام یافته و ادبیات فارسی مدیون شعری همچون سعدی، حافظ، فردوسی و مولانا است، پس باید در تقویت آن تلاش کرد.

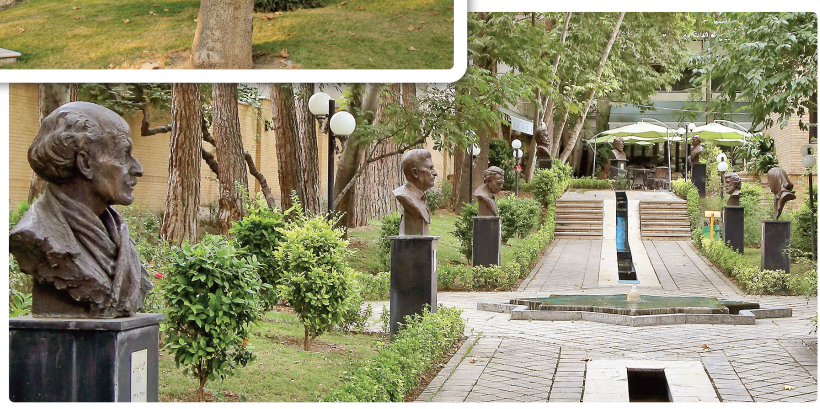
مجوز جدید را گرفته‌ام

این شاعر نام‌آشنای کشور از حال و روز این روزهای خود چنین می‌گوید: «کار امروز من در حوزه شعر و ادب فارسی یک کتاب شعر با عنوان «عروسان» است که به تازگی مجوز انتشار آن را دریافت کرده‌ام. اسم این کتاب برگرفته از روستایی در دل کویر ایران است. نیاکان من ساکن منطقه بیابانک بوده‌اند و من در سفری که به این محدوده داشتم از روستای عروسان بازدید کردم و تحت تأثیر این روستا کتابی با همین نام سرودم. در این مجموعه انواع شعر اجتماعی، انتقادی و آیینی وجود دارد.»

شعر و شاعری

باید از کودکی تقویت شود

بیابانکی معتقد است هر اقدامی که به دوام، قوام و پویایی زبان فارسی کمک کند، ارزنده است، به شرطی که مستمر باشد. او تأکید می‌کند: «پیش از پویش شهر شعر، طرحی مشابه حدود ۸ سال قبل همزمان با هفته دفاع مقدس اجرا و اشعاری نوستالژیک از شاعران در حوزه دفاع مقدس در سطح شهر اکران شد، اما همان یک‌بار بود. پیشنهاد می‌کنم، هر روز شاهد چنین اتفاقات ویژه‌ای باشیم. به اعتقاد من در ایران کمی به حوزه شعر و شاعری کم‌لطفی می‌شود. بنابراین نیاز است که کارهایی از جنس پویش شهر شعر توسعه یابد تا هم شاعران به‌ویژه شاعران جوان بیشتر به مردم معرفی شوند و هم منجر به دوام و پویایی شعر و زبان فارسی شوند.»

از رودیوار و شاخ و برگ درختان این خانه شعر می‌ریزد!

انجمن شاعران معاصر در عمارت قجری

انجمن شاعران معاصر ایران

نشانی: خیابان دکتر شریعتی، خیابان شهید کلاهدوز (دولت)، ابتدای خیابان نعمتی
شماره ثبت ملی: ۱۱۲۰۰
زمان ثبت اثر: مهر ۱۳۸۳

راه‌های دسترسی

مترو: با استفاده از خط یک در ایستگاه قلهک از قطار پیاده شوید. به سمت خیابان خلیل پور بروید. ۱۰۰ متر جلوتر وارد و تقریباً بعد از ۸۰۰ متر به سمت کلاهدوز بروید. شاعران در سمت چپ شما قرار گرفته‌اند. اتوبوس: خط اتوبوس میدان امام خمینی - میدان قدس را سوار شوید. ابتدای خیابان شهید کلاهدوز (دولت) پیاده شوید. خیابان شهید کلاهدوز را به سمت شرق بروید تا به مقصد برسید. خودروی شخصی: در خیابان شریعتی وارد خیابان شهید کلاهدوز (دولت) شوید. نیش خیابان نعمتی می‌توانید تابلوی خانه شاعران ایران را مشاهده کنید.

کافه‌نشینی شاعرانه

در گوشه حیاط عمارت مخبر السلطنه یک کافه هم هست که محیطی آرام برای افرادی است که به اینجا می‌آیند. تشکیل جلسات هفتگی شعرخوانی و نقد و بررسی آثار برای اعضای تهرانی، تهیه جزوه‌های نقد شعر برای اعضای شهرستانی، انتخاب و انتشار گزیده آثار شاعران هر دوره در قالب کتاب‌هایی با عنوان دفتر شعر جوان، برگزاری کنگره سراسری شعر جوان در پایان هر دوره و دیدار با مشاهیر شعر و ادب فارسی از جمله فعالیت‌های دفتر شعر جوان در این عمارت است.

مهدیه تقوی‌راد

خانه‌های قدیمی حال و هوای دیگری دارند؛ خانه‌هایی که از گزند تخریب در امان مانده‌اند و بعد از بازسازی روح تازه‌ای به آنها دمیده شده است؛ در ست مثل عمارت مخبر السلطنه در خیابان دولت که یکی از بناهای تاریخی و قدیمی است که سال‌هاست محفلی برای دوره‌های علاقه‌مندان به شعر و شاعری شده و در راهروهای این ساختمان می‌توانید شاعران پیشکسوت و جوان را در کنار یکدیگر ببینید. این عمارت به نام «انجمن شاعران ایران» شناخته می‌شود.

مأمّن شاعران سرزمین

نقل است، مرحوم مهدی قلی‌خان هدایت در سال ۱۳۲۴ بنا را به شخصی به نام علی محمد دهقان فروخت و او نیز در سال ۱۳۴۵ ساختمان را به فرد دیگری با نام سیداحمد گلابچی واگذار کرد و در نهایت سال ۱۳۷۸ خانه از طرف فرزند مرحوم گلابچی به شهرداری تهران فروخته شد. بعد از آن در اواخر همان سال بعد از تصویب نهایی اساسنامه انجمن شاعران ایران، این عمارت از سوی شهرداری در اختیار این انجمن با نام جدید خانه شاعران معاصر ایران قرار گرفت و مشفق کاشانی، رئیس هیأت مدیره، قیصر امین‌پور، محمود شاهرخی، محمدرضا عبدالملکیان و ساعد باقری اعضای هیأت مدیره ابتدایی این انجمن را تشکیل می‌دادند و فاطمه راکعی نیز مدیرعامل انجمن بود. دفتر شعر جوان تا سال‌ها بعد از تأسیس محل مشخصی برای تشکیل جلسه نداشتند و در کتابخانه پارک شهر، فرهنگسرای اندیشه، کتابخانه شهریار و... جلسات خود را تشکیل می‌دادند اما در نهایت در سال ۷۸ به‌عنوان یک شکل شعری مستقل شناخته شد و در کنار انجمن شاعران ایران، خانه شاعران معاصر ایران را تشکیل دادند.

باغ رؤیایی

در بزرگ قهوه‌ای رنگ ابتدای باغ در خیابان دولت، معبر ورود به عمارت است که در فاصله سال‌های ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۴ محل زندگی مهدی قلی‌خان هدایت معروف به مخبر السلطنه، رئیس اداره گمرکات و پستخانه آذربایجان بود و از سال ۱۳۷۸ در اختیار شاعران قرار گرفت تا تبدیل به انجمنی برای شاعران ایران و بعدها شاعران جوان شود. گذر از در بزرگ شما را به باغی ۴ هزار و ۷۲۵ متری و عمارتی ۱۵ متری می‌رساند که بیشتر شبیه باغ و بوستان است تا محلی برای برگزاری انجمن شاعران و شاید هم همین معماری زیبا باعث شده تا شاعران پیشکسوت و جوان سال‌های سال در کنار یکدیگر تجربه کسب کنند و شاعرانی از این انجمن به ایران و دنیا معرفی شوند که شعرهایشان طعنه به شعرهای بزرگ‌ترین شعرا می‌زند.

تندیس‌های دوست‌داشتنی

در فضای پلکانی و در سایه درختان کهنسال باغ و مجاورت حوض ستاره‌ای ۱۶ ضلعی و ۳ حوض اطراف آن تندیس‌هایی نصب شده که زیبایی خاصی به اینجا بخشیده‌اند. وقتی از بالکن مشرف به حیاط، این فضا را تماشا کنید، زیبایی‌اش دوچندان نمایان می‌شود. برای رسیدن به عمارت باید از کنار این حوض زیبارو شوید تا به پشت عمارت برسید؛ عمارتی که در سال ۱۳۲۰ «هیگائیل غریب» آن را به سبک معماری آن دوران و با تزئینات آجر و گچبری ساخت و ۷ جفت ستون که بنای خانه روی آنها استوار شده و درهای قهوه‌ای رنگ بنا در کنار سپیدی دیوارها، نمای زیبایی به بنا داده‌اند. ساختمان عمارت در وسط دو حیاط قرار گرفته و دور تا دور آن فضای خالی حیاط تشکیل داده است.